

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 34.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771790381440/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

her idag, maaskee jeg da kunde finde paa en Udvei; – jeg er kun sytten Aar, og vilde saa gjerne leve.

Jeg førte hende ind igjen i hendes Værelse, og gav min Karl inden jeg gik ud de nødvendige Ordre saa at hun ikke skulde være udsat for at lide Hungersnød.

Da jeg henimod Aften kom hjem, kjendte jeg neppe mit Værelse igjen, saa ordentlig var det blevet. Hun kom ind og spurgte, om hun maatte lave Thee til mig; jeg takkede hende for hendes Opmærksomhed, og det var øiensynligt, hvor glad hun blev. Jeg befandt mig ret vel i denne nye og uvante Huuslighed, og passiarede gemytligt med hende imedens hun besørgede Theen. Endelig spurgte jeg, om hun havde fundet hvad hun i Formiddags kaldte en Udvei. Dette Spørgsmaal forjog øieblikkelig Smilet af hendes Ansigt; hun blev bleg, og det var med den ængsteligste Stemme og det bønligste Blik at hun sagde:

Kan jeg da ikke blive her? – blot i nogle Dage, til jeg kan faae mig en anden Condition; – jag mig endelig ikke bort.

Jage Dem bort, gjentog jeg; nei, bliv De saalænge De behøver det; imorgen kan min Karl hente Deres Klæder fra Gothersgade, og jeg skal fortælle til min Værtinde, at De er min Søster fra Landet.

Vil De? raabte hun og sprang op fra Stolen, hvor De maa være god, at De vil kalde mig Deres Søster; – og hun fløi mig om Halsen og kyssede mig.

Jeg følte, at mange slige søsterlige Kys kunde meget snart forjage det Broderlige i min Kjærlighed, og sagde derfor: Kjære – hvad hedder Du? – thi hendes Navn forekom mig aldeles nødvendigt til den Tale, jeg var i Begreb med at holde.

Augusta, svarede hun.

Kjære Augusta, begyndte jeg altsaa; hvis det er Dit Ønske at boe sammen med mig som Søster og Broder, saa gjør Dit til at jeg kan glemme, at vi ikke ere det. Jeg er ikke saa gammel endnu, at jo mit Blod kan komme i Kog, og der behøves mindre dertil end et Kys af to Læber saa røde som Dine.

Hun stod taus, men med Undseelsens Rødme lige til Tindingerne.

Men, vedblev jeg, skulde De derimod foretrække –

Nei, afbrød hun mig heftigt; jeg foretrækker Intet, for at maatte boe her som Deres Søster, og at De vil sige Du til mig; Intet, Intet i